

Paweł Piotrowski, Witaj krynico dobra wszelakiego

1. Witaj krynico dobra wszelakiego,
Najmilsza rano Serca Pana mego;
Rozpal oziębłe serce me miłością,
I napełnij je niebieską słodkością.

2. O rano święta, rano uwielbiona!
Bądźże na wieki od nas pochwalona;
A przez wylaną dla mnie krew i wodę,
Daj w utrapieniu pomoc i ochłodę.

3. Spraw to ażebym w tym wygnaniu świata,
W Tobie zostawał przez me wszystkie lata:
Serce Jezusa włócznie otworzone!
Niechaj przy śmierci w Tobie mam obronę.

4. O to cię proszę tylko, Boga mego,
Racz nie oddalać mnie od serca Twego;
I me dziedzictwo i moje mieszkanie,
Niechaj w Nim serce me, zawsze zostanie